

De Telegraaf

Het klatergoud laat los in Doebai en de palmbomen groeien niet meer door tot in de hemel waar 72 maagden hun opwachting maken. De rampscenario's in de woestijn krijgen een steeds grilliger gezicht. Uit angst voor gevangenisstraffen vluchten berooide expats bij duizenden met schulden het land uit en bouwprojecten zijn stilgelegd. Zoals deze week bleek, gaat de ellende niet voorbij aan onze Hollandse ondernemers. Baggeraar Van Oord zette zijn activiteiten in Doebai op een laag pitje. Het steenrijke oliestaatje zag de bui hangen en klopte afgelopen maand aan bij zijn grotere en rijkere broer uit de federatie Aboe Dhabi. In deze opmerkelijke neergang onder de zon blijven Nederlanders opgewekt en kansen zien. Een rondgang door het ineens stortende paradijs waar dromen niet opdrogen.

Nederlanders in DOEBAI nuchter onder economische rampspoed in oliestaatje

„Wat snel naar beneden gaat, komt snel weer omhoog”

„EINDELIJK RUST”

„Alles wordt voor ons betaald: huis, opleiding voor de kinderen en zelfs de kapper”

door ROB HAMMINK

DOEBAI, zaterdag

De goede en slechte verhalen draaien onrustige rondjes in het woestijnzand. Zeker 8000 buitenlanders ontvluchten dagelijks het oliestaatje aan de Perzische Golf en ze laten hun Porsches en Ferrari's onbetaald achter op het vliegveld, versus: Doebai heeft nog steeds de snelst groeiende economie ter wereld en het komt allemaal wel goed, zeker na de miljardensteun van Aboe Dhabi.

Volgens de Wall Street Journal zou de stadstaat echter een overheidsschuld van zo'n 80 miljard hebben. Het oer-Hollandse baggerbedrijf Van Oord, dat furore maakte met het opgespoten megaproject The Palm, heeft zich volgens de geruchten teruggetrokken en is slecht bereikbaar voor commentaar. De woordvoerder verwijst korzelig naar het jaarverslag.

Het is niet eenvoudig om een goede winst te behalen achter de

• *Het blijft ingewikkeld om een vinger achter de ware economische situatie van Doebai te krijgen. De succesverhalen wisselen de laatste maanden in sneltreinvaart met rampscenario's.*

• *Dorine en haar echtgenoot Rinus hebben, na een lange zoektocht naar de perfecte plek, eindelijk Doebai gevonden. Ze begonnen er hun eigen tuinaanlegbedrijf.*

goede vinger te krijgen achter de huidige situatie in Doebai, daarvoor is de overheid te ondoorzichtig. Geldstromen zijn schimmig en de macht van de zeven emiraten ligt in maar een paar – familiegerelateerde – handen van steenrijke emirs, sjeiks en kaliefen. „Doebai mag niet mislukken. Het is de speeltuin van het strenge Saoedi-Arabië”, aldus Zaraf, die als barman werkt in het majestueuze Radisson hotel aan Baniyas road. „Hier kan en mag alles en knijpt Allah een oogje dicht.”

Zijn beste klant, John Nicholas uit het Engelse Guildford, knijpt ook een oogje dicht, maar dan van de drank. Hij staart in zijn verschaalde pint lagerbier.

„It’s over. All over”, zegt de man geslagen.

Waterval

Voor Rinus Smits (54) en zijn vrouw Dorine (36) is het helemaal niet over. Het begint nu pas. Ze hebben binnen een half jaar een stuk gortdroog land omgetoverd tot een soort oase. De waterval klettert en de motor van het zwembad zoemt. „Je hebt hier alles in een straal van zes kilometer: goede restaurants, iedere week een nieuwe disco en ontelbare bars. De buitenlanders die we tegenkomen, hebben allemaal een interessant verhaal. Dit is negen maanden hemel op aarde en drie maanden een hel vanwege de zinderende hitte in de zomermaanden. Altijd nog beter dan een half jaar koude en regen in Nederland.”

Rinus is een meeslepende verteller en zijn positivisme is avant la lettre. „Je kunt hier voor twintig euro dineren of voor achthonderd. Zo veel keuze en zo veel culturen. Het zindert in Doebai. Natuurlijk zijn hier momenteel problemen. Toch is dat goed, want de economie knalde hier door het dak. Nu is er eindelijk rust. Ik weet dat er mensen veel geld hebben verloren en er geen gat meer in zien, maar er liggen juist nu

• *De headhunters Erwin de Wijs en zijn collega Marc Mulder hebben groot vertrouwen in de toekomst van het islamitische oliestaatje. „Het kan hier alleen maar omhoog.”*

• *Hij was de man van het eerste uur. Makelaar Jeroen van der Geer zag Doebai de laatste jaren als een raket omhoog schieten. „De rust is nu teruggekeerd, maar de kansen blijven aanwezig.”*

Volgens Van der Geer hebben vooral veel Engelse investeerders nu pijn. „De pond heeft ten opzichte van de dollar veertig procent ingeleverd. Toen die investeerdcowboys liquiditeit nodig hadden, begonnen ze hun buitenlandse bezit te verkopen, maar dat leverde minder op. Het drukte de prijzen hier enorm.”

„De hectische tijden komen terug”, zoveel weet de succesvolle ondernemer zeker. De banken zijn hier gezond, Doebai is een veilige plek, je kunt hier uitgaan zonder problemen. En het is voor bedrijven een gunstig klimaat. Geen

kansen voor het oprapen.” Rinus, met een groot aantal schaapjes op het droge, vertelt over zijn plannen. „Het was een ramp om hier een tuin aan te leggen. De Indiërs en de Filippijnen die hier allemaal werden ingevlogen als contractarbeiders, zijn liever lui dan moe.

Kortom: een ellende. Ik dacht: dat kan natuurlijk beter.”

In de vaart der Nederlandse volkeren zetten Rinus en Dorine hun tuinbedrijfje Ceres Services LLC (een soort bv) op. Het kantoor is deze week ingericht. Dorine: „Er worden hier momenteel vijftienduizend huizen gebouwd. Die huizen hebben allemaal een tuin nodig.” Rinus breekt met onvervalst Brabants in: „Doe mij vijfhonderd van die tuinen. Dan draai ik goede winsten. En daarna graag ook het onderhoud. Groot voordeel hier: nul procent belasting.”

Doebai-ganger van het eerste uur is de 29-jarige Jeroen van der Geer. De ondernemende makelaar streek al zeven jaar geleden neer in dit vissersdorp dat zich tot metropool ontwikkelde. De website van zijn bedrijf AA-Properties legt in een notendop uit dat Doebai zich door opdrogende oliebronnen wel móést ontwikkelen tot het toeristen handelscentrum in het Midden-Oosten en ver daarbuiten. De website stelt dat de vraag van inwoners, investeerders en tweedehuisbezitters op het terrein van onroerend goed het aanbod overstijgt.

„Dat is inderdaad veranderd. Huizenprijzen zakken en ik weet niet waar het eindigt. Ook de verkopen lopen terug. Verkochten we een half jaar geleden nog vijf huizen per week, nu zijn dat er twee”, aldus de entrepreneur bedachtzaam. Hij kijkt vanuit zijn terras, naadloos aansluitend bij zijn villa op het beroemde Palmproject, uit over de skyline van Doebai. „Ik heb het allemaal zien gebeuren. Files werden maandelijks langer. Hier wilden alle ondernemers zijn. Huizenprijzen

vennootschapsbelasting op vastgoed of 'capital gain'. Wij gaan in ieder geval stug door en gaan aan de slag voor een groep Nederlandse investeerders die 'Nederland' in het project De Wereld voor de kust hebben gekocht.

Snel handelen

„Het herstel gaat hier snel.

Projecten die vooruit zijn geschoven worden door de overheid opgevangen. Het grote voordeel is: alles gaat snel. Hier regeert één hand.”

Twee Nederlanders stapten op zo'n beetje het meest foute moment het islamitische staatje binnen. Erwin de Wijs (45) en zijn collega Marc Mulder verbrandden in oktober alle schepen achter zich in Nederland en begonnen hun headhunterskantoor onder de zon. „Hier werden alleen cv's van potentiële werknemers doorgeschoven zonder dat men zich afvroeg wat iemand echt te bieden had. Vacatures moesten worden ingevuld. Er werd niet kritisch gekeken.”

Mulder vult aan: „Wij dachten toen: we gaan een luchtbrug maken en brengen goed Nederlands personeel hiernaartoe. Maar dat liep even anders. Voordeel is wel dat nu alle cowboybedrijven, die hun zakken hebben gevuld, ten onder zijn of weg. We richting ons nu op de lokale markt en het potentieel dat hier rondloopt. Ik geloof dat de economie hier in het derde kwartaal weer zal aantrekken, gebaseerd op de theorie: wat snel naar beneden gaat, komt snel weer omhoog. En wij Nederlanders zullen overleven. We hebben namelijk een ontzettend goede naam hier en leveren geen lucht, maar kwaliteit.”

Als we naar buiten lopen, krijg ik het blad CEO Middle East onder ogen. Zonder gêne wordt duidelijk dat Doebai worstelt. Abdul Baset Mohammed Al Janahi, ceo van de groep jonge Arabische leiders, vat samen: „ Optimistisch blijven is ongetwijfeld de sleutel tot succes.”

[Terug naar pagina](#)

schoten omhoog. Er zijn echt rendementen gehaald van 900% in drie jaar tijd. Kopers kochten op papier en betaalden tien procent aan. Tegen de tijd dat de eerste bouwtermijn betaald moest worden, was het huis alweer een paar keer doorverkocht. Nu zijn de prijzen weer bij af. Veel mensen hebben veel verdiend. Ik verkocht op een gegeven moment huizen tot twee miljoen euro via de sms. Alles wat je hier aanraakte, veranderde in goud.”

Volgende kolom

